

POSTANOWIENIE

o udzieleniu przerwy w odbywaniu kary

Dnia 04 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu w III Wydziale Penitencjarnym i Nadzoru nad Wykonaniem Orzeczeń Karnych w składzie:

Przewodniczący SSO Marek Masłowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Ślipek

po rozpoznaniu wniosku skazanego **M. S. syna J.** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora Krzysztofa Ubych z Prokuratury Okręgowej w Sieradzu, który wnosił o nie udzielenie przerwy w karze pozbawienia wolności, na podstawie art. 153 § 2 kkw i art. 9 § 3 kkw

postanowił:

1. **Udzielić** skazanemu **M. S.** synowi J. i H. z domu M., urodzonemu dnia (...) w Ł. **do dnia 04.08.2018 roku** **przerwy w odbywaniu kary:**

- **1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 07.04.2015 r., sygn. akt II K 615/13, z art. 279 § 1 k.k.,

2. Wstrzymać wykonanie postanowienia do dnia jego uprawomocnienia się.

UZASADNIENIE

W dniu 10.01.2018 r. do tut. Sądu wpłynął wniosek skazanego o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności ze względu na stan zdrowia jego rodziców. Na posiedzeniu w dniu 07 marca 2018 roku wskazał, że jego ojczym cierpi na nowotwór gruczołu krokowego z przerzutami do kości, obecnie jest po amputacji nogi, a matka cierpi na choroby układu krążenia i również grozi jej amputacja nogi. Ponadto po udarze ma sparaliżowaną lewą stronę ciała. Kwota jaką dysponują oboje rodzice to około 850 złotych miesięcznie. Skazany jest jedynakiem, nie ma innej bliskiej rodziny.

Prokurator wnioskowi oponował.

Sąd zważył:

Wniosek skazanego o udzielenie mu przerwy w karze jest zasadny.

Jak wynika z akt sprawy, jak również wywiadu środowiskowego, sytuacja finansowa rodziców skazanego jest trudna – H. S. otrzymuje rentę rodzinną w wysokości 722 złotych miesięcznie, a jej konkubent a ojczym skazanego, S. W. – zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 150 złotych, a ponadto raz na 3 miesiące pozyskuje pomoc finansową z MOPS w kwocie 150 złotych. Utrzymanie lokalu w którym zamieszkują to koszt około 450-500 złotych (czynsz – 260 zł, energia – 150 zł, woda – 40zł, gaz – 50 zł/raz na dwa miesiące). H. S. choruje na zakrzepicę żylną, martwicę oraz chorobę stopy cukrzycowej. Ma kłopoty z poruszaniem się, po lokalu chodzi z pomocą tzw. „balkonika”. S. W. cierpi z kolei na niedowład kręgosłupa. Porusza się na wózku inwalidzkim, jest po amputacji prawej nogi. Choruje na miażdżycę i martwicę, bez pomocy innych osób nie wychodzi z mieszkania. Samo mieszkanie, jak i wyjście z niego nie są dostosowane dla potrzeb osób niepełnosprawnych. Rodzice skazanego są zmuszeni do korzystania z pomocy osób trzecich, sąsiad za opłatą zawozi matkę skazanego do lekarza, znajomy rodziny robi zakupy spożywcze, sąsiadka dba o utrzymanie lokalu w czystości. Raz w miesiącu przyjeżdża do nich lekarz rodzinny, przychodzi również pielęgniarka

środowiskowa zmieniać opatrunki i podawać zastrzyki. W kręgu osób bliskich nie ma takich, które mogłyby przyjść z pomocą. Skazany będąc na wolności odwiedzał rodziców i pomagał im finansowo.

Z tych względów zasadnym było orzeczenie, jak na wstępie i określenie, że należy udzielić skazanemu 4 - miesięcznej przerwy karze, by w tym czasie zaopiekował się rodzicami, zorganizował im pomoc w życiu codziennym i zgromadził fundusze na ich utrzymanie. Przedstawiona wyżej sytuacja jest taka, jaką przewiduje się w art. 153 § 2 kkw, tj. zdaniem Sądu wystąpiły ważne względy rodzinne przemawiające za czasowym zwolnieniem M. S. z zakładu karnego i przez to za złamaniem zasady ciągłości odbywania kary.

Sędzia

Pouczenie

1. Sąd może odwołać przerwę w odbywaniu kary w razie ustania przyczyny, dla której została udzielona lub w wypadku, gdy skazany nie korzysta z przerwy zgodnie z celem jej udzielenia albo rażąco narusza porządek prawny.
2. Sąd może także odwołać przerwę z powodu nie wykonywania obowiązków nałożonych z postanowieniu na podstawie art. 153§4 kkw
3. Skazany ma obowiązek po upływie przerwy w odbywaniu kary stawić się w zakładzie karnym wskazanym mu przez Sąd lub dyrektora zakładu karnego.
4. Niestawienie się w zakładzie karnym najpóźniej w ciągu 3 dni po upływie terminu przerwy stanowi przestępstwo określone w art. 242§3 kk i podlega karze.
5. Koszty przymusowego doprowadzenia skazanego do zakładu w celu odbycia reszty kary obciążają skazanego
6. Tymczasowe aresztowanie w innej sprawie pod zarzutem dokonania przestępstwa powoduje, że kara w odbywaniu której udzielono przerwy podlega wykonaniu z mocy prawa.
7. Postanowienie nie jest prawomocne, ale wykonalne. Służy od niego zażalenie do Sądu Apelacyjnego w Łodzi za pośrednictwem Sądu Okręgowego w Sieradzu, w terminie 7 dni od ogłoszenia dla prokuratora i skazanego

ZARZĄDZENIE

Po uprawomocnieniu:

1. (...)

a)(...)

b) (...)

c) (...)

2. (...)

a) (...)

b) (...)

(...)

(...)

(...)

(...)